

**Центральноукраїнський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка
МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ**

**СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ
ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА
НА 2022–2026 РОКИ**

ЗАТВЕРДЖЕНО

вченою радою університету
(протокол № 10 від 07 лютого 2022 року)

**Центральноукраїнський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ**

**СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ
ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА
НА 2022–2026 РОКИ**

ЗАТВЕРДЖЕНО

вченою радою університету
(протокол №ка/10 від 07 лютого 2022 року)

Голова вченої ради _____ Соболев Є.Ю.

Кропивницький–2022

Стратегія розвитку Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка на 2022–2026 роки: РВВ ЦДПУ ім. В. Винниченка, 2022. – 16 с.

Відповідальний за випуск:

Козир І.А., проректор із науково-педагогічної роботи,
кандидат історичних наук, доцент

Друкується за рішенням вченої ради
Цentrальноукраїнського державного
педагогічного університету
імені Володимира Винниченка
(протокол № 10 від 07 лютого 2022 р.)

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА НА 2022–2026 РОКИ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Стратегія розвитку Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка на 2022–2026 роки (далі Стратегія) є документом, що визначає основні напрямки розвитку закладу вищої освіти, забезпечуючи його системність і цілеспрямованість.

Стратегія розроблена з метою визначення пріоритетів, напрямів, принципів, завдань і механізмів розвитку Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка (далі Університет) на 2022–2026 роки як педагогічного закладу, який здійснює підготовку, перепідготовку й атестацію фахівців різних рівнів вищої освіти педагогічних і непедагогічних спеціальностей, науково-педагогічних і наукових кадрів як з відривом, так і без відриву від виробництва, проводить фундаментальні та прикладні наукові дослідження, має розвинуту інфраструктуру навчальних підрозділів, відповідний рівень кадрового і матеріально-технічного забезпечення, сприяє поширенню наукових знань та здійснює культурно-просвітницьку діяльність.

1.2. Розроблення оновленої Стратегії розвитку Університету на період 2022–2026 рр. зумовлене вимогами реалій XXI століття до людини, суспільства, виробництва й технологій, а отже, й до вищої освіти, до її основної інституції – Університету та усіх складників освітнього процесу в ньому. Зовнішні орієнтири перспектив Університету – це стратегічні напрями державної політики України щодо розвитку вітчизняної вищої освіти. Внутрішніми факторами формування пріоритетів діяльності Університету є досягнуті за попередній період стратегічного планування показники розвитку, перспективне бачення закладу вищої освіти (місія), актуальні цілі, завдання діяльності, засоби й механізми їхнього досягнення.

1.3. Концептуальні засади стратегічного розвитку Університету на 2022–2026 рр. базуються на пріоритетних напрямках державної політики України щодо розвитку вищої освіти та принципах розвитку освіти, визначених Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову та науково-технічну діяльність», Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2021–2031 роки, розробленої Міністерством освіти і науки України на виконання Указу Президента України «Про вдосконалення вищої освіти в Україні» (від 03.07.2020 №210/2020).

1.4. Концептуальними засадами стратегічного розвитку Університету як закладу вищої освіти є:

- людиноцентричність, особистісна орієнтація та студентоцентричність освітнього процесу, створення здобувачам рівних можливостей для повної реалізації здібностей, талантів, для всебічного розвитку;
- формування національних і загальнолюдських цінностей;

- системне підвищення якості освіти через оновлення її змісту та вдосконалення організації освітнього процесу;
- фундаментальність освіти, інтеграція науки та практики в освітньому процесі, забезпечення варіативності й альтернативності;
- забезпечення наступності та неперервності освіти;
- розширення інтеграції у світовий освітній і науковий простір;
- розвиток Університету як автономної, відкритої освітньої інституції, що є незалежною від політичних ідеологій, громадських і релігійних організацій;
- раціональне використання бюджетних коштів та формування внутрішніх нормативно-правових і організаційно-економічних механізмів залучення й використання позабюджетних коштів.

1.5. Діяльність Університету базується на таких принципах:

- утримання високих позицій серед педагогічних закладів вищої освіти України, що забезпечується поєднанням ефективних освітніх технологій та інновацій з освітніми традиціями Університету й викладацькою компетентністю науково-педагогічних працівників;

- усвідомлення власної відповідальності за розвиток української освіти й науки, за якість підготовки фахівців, що визначається й гарантується цілісною системою моніторингових заходів;

- забезпечення реалізації освітніх прав, індивідуалізації, широкої доступності вищої освіти, задоволення інтелектуальних, освітніх, культурних, духовних, соціальних потреб здобувачів вищої освіти;

- багатопрофільність за різноманіттям спеціальностей та освітніх програм, які відрізняються гнучкістю, орієнтацією на розв'язання конкретно-прикладних завдань, передбачають посилення практичної підготовки, багаторівневості Університету;

- затребуваність випускників Університету на сучасному ринку праці;

- розвинутість матеріально-технічної бази освітнього процесу, що забезпечує освітні, соціальні, спортивні, мистецькі та культурні потреби здобувачів вищої освіти;

- оптимізація фінансової політики, диверсифікація фінансування через реалізацію широкого спектра платних освітніх послуг, виконання грантових програм і проєктів, забезпечення енергоефективності;

- забезпечення панування в Університеті духу знання й науки, академічної свободи й доброчесності, демократичних цінностей, високої корпоративної культури, неприйняття авторитаризму і корупції.

1.6. Важливою умовою успішної реалізації Стратегії розвитку Університету на 2022–2026 рр. є злагоджена, послідовна й наполеглива праця всієї університетської спільноти.

2. МІСІЯ, СТРАТЕГІЧНА МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ УНІВЕРСИТЕТУ

2.1. Місією Університету є сприяння модернізації українського суспільства через надання високоякісних освітніх послуг і реалізацію інноваційних

наукових досліджень, підготовку конкурентоздатних фахівців для освітньої та інших галузей із високим рівнем загальної та професійної компетентності, інтелектуальної активності, соціальної відповідальності, поширення наукових знань, культурно-просвітницьку діяльність, збереження та примноження кращих традицій університетської освіти, формування інтелектуального, соціального та духовного капіталу суспільства, готового до викликів майбутнього.

2.2. Стратегічною метою розвитку Університету до 2026 року є комплексна підготовка конкурентоспроможних учителів, викладачів, фахівців інших спеціальностей, здатних жити й творити в інформаційному суспільстві, глобальному світовому середовищі; бути громадянином Європи і світу й, одночасно, відданим патріотом Української держави, речником національних інтересів; працювати на рівні сучасних освітньо-виховних технологій в умовах інтеграції в загальноєвропейське співтовариство.

2.3. Досягнення стратегічної мети розвитку Університету передбачає ефективну реалізацію освітнього, наукового, виховного та соціально спрямованого компонентів діяльності як завдань перспективного розвитку Університету.

Освітній компонент діяльності:

– збереження та поліпшення якості підготовки педагогічних кадрів для регіону відповідно до державних стандартів вищої освіти, вимог Концепції Нової української школи;

– впровадження системи підвищення кваліфікації для педагогічних працівників та фахівців інших спеціальностей;

– удосконалення й розширення спектра освітніх послуг через вивчення потреб у фахівцях педагогічного та інших профілів для забезпечення регіону конкурентоспроможними кадрами.

Науковий компонент діяльності:

– забезпечення органічної єдності змісту освіти й наукової діяльності;

– здобуття нових наукових знань шляхом проведення наукових досліджень і розробок;

– спрямування на створення і впровадження нових конкурентоспроможних технологій, видів техніки, матеріалів тощо для забезпечення інноваційного розвитку суспільства, підготовки сучасних висококваліфікованих фахівців;

– застосування нових наукових, науково-технічних знань під час підготовки фахівців із вищою освітою;

– формування сучасного наукового кадрового потенціалу, здатного забезпечити розробку та впровадження інноваційних наукових розробок;

– формування тематики наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності відповідно до актуальних напрямів розвитку фундаментальної та прикладної науки, завдань прогресивного соціально-економічного розвитку України.

Виховний та соціально спрямований компонент діяльності:

- формування генерації української інтелігенції, яка здатна визначати мету свого життя, виділяти й розв'язувати пріоритетні проблеми розвитку суспільства, мати активну й творчу позицію громадянина України;
- сприяння становленню морально здорового фахівця, спроможного повноцінно діяти в умовах, що постійно змінюються;
- збереження та розвиток Університету як центру культури та просвітницької діяльності в регіоні.

3. МЕХАНІЗМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

3.1. Удосконалення впроваджених Університетом та відкриття нових різноспрямованих ліцензованих спеціальностей із варіативними освітніми програмами:

- забезпечення дотримання вимог стандартів вищої освіти;
- постійне оновлення та осучаснення навчального контенту: забезпечення привабливості для потенційних здобувачів вищої освіти, відповідність їхнім освітнім потребам, професійним очікуванням – фундаменту майбутньої успішності та кар'єрного зростання;
- удосконалення системи конкурсного відбору до Університету, розвиток взаємодії із закладами загальної середньої, фахової передвищої освіти, підтримка системи ранньої профорієнтації;
- активізація участі здобувачів у програмах академічної мобільності;
- активне залучення стейкхолдерів до формування освітніх програм;
- оптимізація навчальних планів задля ефективного досягнення очікуваних результатів навчання;
- ефективно коригування змісту варіативної компоненти освітніх програм відповідно до актуальних завдань фахової діяльності, індивідуальних потреб студента.

3.2. Підвищення професійної компетентності науково-педагогічних працівників:

- подальша диверсифікація та індивідуалізація підвищення викладацької майстерності та методичної компетентності;
- популяризація та впровадження інноваційного досвіду викладання через активний взаємообмін і співпрацю між кафедрами, заохочення академічної ініціативи;
- подальше розроблення й поширення елементів дистанційного навчання, підвищення кваліфікації, стажування та навчання з метою оптимізації освітнього процесу;
- оцінювання діяльності науково-педагогічних та педагогічних працівників, зокрема й через удосконалення процедури і змісту щорічного рейтингового оцінювання результатів роботи кафедр і викладачів; запровадження оцінювання ефективності діяльності науково-педагогічних працівників, факультетів за якісними показниками;
- розширення спектра та вдосконалення роботи наявних науково-практичних, навчальних лабораторій та центрів Університету з метою сприяння

підвищенню якості підготовки фахівців завдяки реалізації практичного й творчого складників змісту навчання, організації позааудиторної, самостійної роботи студентів, розвитку їхніх творчих і дослідницьких здібностей; забезпечення індивідуальної роботи викладачів, аспірантів, докторантів; створення належних ефективних умов на сучасному науково-технічному рівні для проходження стажування працівників інших закладів освіти.

3.3. Забезпечення ефективності системи внутрішнього забезпечення і моніторингу якості вищої освіти:

- організаційне, змістове й технологічне вдосконалення системи внутрішнього забезпечення якості освіти в Університеті із залученням зацікавлених сторін з урахуванням потреб ринку праці та галузевого контексту, відповідно до стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості в європейському просторі вищої освіти;

- удосконалення процедури акредитації освітніх програм в Університеті на основі системного підходу; успішне проходження акредитацій освітніх програм, які реалізуються в Університеті;

- якнайширше залучення академічної спільноти, усіх структурних підрозділів до розв'язання завдань забезпечення якості освіти в межах їхніх повноважень;

- регулярний моніторинг забезпечення спеціальностей та освітніх програм навчальною літературою; модернізація електронної бібліотеки навчальних матеріалів, забезпечення доступу до електронних баз даних різних джерел інформації, придбання необхідної навчальної й наукової літератури; збільшення кількості підручників, навчальних та навчально-методичних посібників, інших видів навчальних видань, авторами яких є науково-педагогічні працівники Університету;

- популяризація культури академічної доброчесності;

- викорінення проявів корупції і хабарництва в Університеті, забезпечення дотримання принципів академічної доброчесності.

3.4. Удосконалення й розширення спектра освітніх послуг через вивчення потреб у фахівцях педагогічного та інших профілів:

- коригування ліцензованих обсягів підготовки фахівців відповідно до потреб ринку праці;

- погодження з Департаментом освіти і науки Кіровоградської ОДА та Державною службою зайнятості в Кіровоградській області обсягів державного замовлення на підготовку фахівців;

- модернізація заходів із професійної орієнтації випускників шкіл Кіровоградської та прилеглих областей.

3.5. Удосконалення методичної роботи:

- розроблення та впровадження програми роботи з молодими викладачами для підвищення їхнього наукового і педагогічного рівня та забезпечення сталого розвитку Університету;

– розширення практики викладання іноземної мови для здобувачів освіти та максимальне сприяння підвищенню іншомовної мовленнєвої компетентності співробітників Університету;

– упровадження системних перетворень у функціонуванні структурних підрозділів Університету: постановка стратегічних цілей, завдань, засобів досягнення;

– формування єдиного інформаційного середовища методичного забезпечення освітнього процесу в Університеті (нормативні документи університету, протоколи методичної ради, методичні семінари, рекомендації з методичної роботи тощо);

– удосконалення єдиних форм навчально-методичного забезпечення освітнього процесу;

– удосконалення методичного супроводу організації освітнього процесу, дистанційного та змішаного навчання.

3.6. Інтеграція у міжнародний освітній простір:

– підтримка наявних і встановлення нових ділових контактів із закордонними університетами-партнерами, науковими установами; налагодження зв'язків із міжнародними організаціями з метою моніторингу осіб, які б виявили бажання навчатися в Університеті;

– залучення фахівців закордонних закладів вищої освіти до викладацької роботи в Університеті;

– активізація академічної мобільності викладачів і студентів; реалізація освітніх програм подвійних дипломів; організація й супровід навчально-науковим відділом освітніх обмінів, стажування та навчання за кордоном студентів, науково-педагогічних працівників Університету;

– розробка та реалізація маркетингової стратегії щодо залучення на навчання іноземних студентів.

3.7. Інформаційне та ресурсне забезпечення освітньої діяльності:

– поступова інтеграція інформаційної інфраструктури Університету із державними інформаційними інфраструктурами;

– розширення і модернізація комп'ютерної інфраструктури Університету;

– модернізація технічних ресурсів для впровадження заходів із моніторингу забезпечення якості освіти та елементів дистанційного навчання в Університеті;

– розширення каналів мереж доступу до Інтернету, у тому числі й за рахунок упровадження технологій нового покоління;

– формування єдиного освітнього інформаційно-комунікаційного простору;

– продовження оснащення поточкових аудиторій Університету стаціонарними сучасними медійними та аудіовізуальними технічними засобами;

– удосконалення наявної комплексної системи захисту інформаційних ресурсів конфіденційного типу;

– подальша робота зі створення автоматизованої електронної системи документообігу в Університеті;

- забезпечення супроводу сторінок Університету в усіх основних соціальних мережах;
- розширення системи персональних вебсторінок науково-педагогічних працівників і співробітників Університету;
- забезпечення комфортного інформаційно-освітнього середовища в бібліотеці, надання автоматизованих місць для індивідуальної роботи студентам із доступом до Інтернету.

4. МЕХАНІЗМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

4.1. Диверсифікація інвестицій для проведення наукових досліджень:

- розширення співпраці з перспективними замовниками та споживачами результатів наукової та інноваційної діяльності структурних підрозділів Університету;
- залучення міжнародних грантових програм для фінансування наукових досліджень, створення розширеної бази даних грантодавчих організацій і фондів;
- залучення різноманітних інвестицій для зміцнення наукової інфраструктури та матеріально-технічної бази Університету.

4.2. Удосконалення й розширення спектра наукових досліджень:

- урізноманітнення тематики наукових досліджень, що виконуються науково-педагогічними працівниками у робочий час на безоплатній основі;
- розробка і впровадження системи залучення науково-педагогічних працівників до участі в конкурсах наукових досліджень;
- проведення наукових, науково-практичних, науково-методичних семінарів, конференцій, конгресів, симпозіумів, круглих столів, олімпіад, конкурсів тощо;
- залучення аспірантів і докторантів до програм наукової та освітньої мобільності.

4.3. Забезпечення ефективності системи внутрішнього моніторингу якості наукової роботи:

- забезпечення ефективної мотивації наукових, науково-педагогічних працівників та здобувачів вищої освіти до наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності;
- проведення постійного моніторингу публікаційної активності наукових, науково-педагогічних працівників у виданнях, які входять до міжнародних наукометричних баз даних Scopus, Web of Science;
- здійснення системних заходів із запобігання та виявлення академічного плагіату шляхом моніторингу якості наукових робіт, пропагування культури академічної доброчесності;
- забезпечення високої якості публікацій в університетських виданнях та приведення наукових видань Університету у відповідність до вимог Міністерства освіти і науки України;

– сприяння набуттю, охороні та захисту прав інтелектуальної власності Університету, його працівників та здобувачів вищої освіти за результатами наукової, науково-технічної та інших видів діяльності;

– підвищення персональної відповідальності наукових керівників/консультантів та аспірантів/докторантів за якість і своєчасність виконання індивідуального плану роботи й підготовку дисертацій.

4.4. Удосконалення функціонування наукових підрозділів Університету, органів громадського самоврядування:

– забезпечення ефективного функціонування наукових підрозділів Університету, створення нових лабораторій як базових осередків проведення наукових досліджень;

– активізація роботи Ради молодих учених з метою формування основ загальної наукової культури, дослідницьких компетентностей, популяризації науково-дослідної роботи;

– активізація роботи Наукового товариства студентів та аспірантів, сприяння науковій роботі студентів на всіх освітніх рівнях; виявлення здібних студентів і залучення їх до різних форм наукової діяльності, популяризація їхньої науково-дослідної роботи;

– популяризація наукових досягнень Університету в ЗМІ, участь у регіональних, всеукраїнських і міжнародних виставках тощо.

4.5. Інтеграція у міжнародний науковий простір:

– залучення фахівців закордонних закладів вищої освіти до наукової роботи в Університеті;

– розширення участі Університету, науково-педагогічних працівників, студентів у проєктах і програмах міжнародних організацій та співтовариств, у проведенні міжнародних наукових конференцій, семінарів, симпозіумів, конкурсів, фестивалів, форумів тощо;

– стимулювання участі у міжнародних грантових програмах, у т.ч. за програмами Європейського Союзу («Горизонт Європа», «ERASMUS+» та ін.);

– забезпечення навчально-науковим відділом регулярної консультаційної роботи з питань участі працівників та студентів у міжнародних програмах, академічній мобільності, конкурсах, грантових проєктах тощо.

4.6. Інформаційне та ресурсне забезпечення наукової діяльності, розвиток бібліотеки Університету як сучасного інформаційно-комунікаційного центру інноваційного типу з гармонійним поєднанням традиційного бібліотечного фонду, архівних документів;

– організація безперешкодного доступу до електронних наукових баз даних та ресурсів відкритого доступу; організація регламентованого доступу до повнотекстових освітніх документів у локальній мережі бібліотеки; реалізація концепції відкритого доступу до наукових журналів Університету (оцифрування, створення метаданих, розвиток власного репозитарію);

– завершення введення бібліотечного фонду книгосховища до електронного каталогу; укладання бібліографічних покажчиків колекційних фондів бібліотеки; упорядкування архівного ілюстративного фонду бібліотеки,

оцифрування архівних документів; сприяння представленню публікацій науковців Університету для індексування в міжнародних реферативних базах та пошукових системах;

– сприяння академічній доброчесності із застосуванням сучасних програмних продуктів та використання антиплагіатних систем;

– подальше проведення презентаційних заходів із метою популяризації нових видань Університету та бібліотеки, науково-практичних семінарів, тренінгів, консультацій щодо міжнародних стилів цитувань і покликань у наукових дослідженнях;

– модернізація матеріально-технічної бази та інформаційно-технологічної інфраструктури бібліотеки для надання більш якісних бібліотечно-інформаційних послуг.

5. МЕХАНІЗМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИХОВНОЇ ТА СОЦІАЛЬНО СПРЯМОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

5.1. Урізноманітнення змісту, форм та методів організації виховної роботи:

– упровадження в освітній та виховний процес здобутків національного педагогічного досвіду, національних виховних традицій;

– щорічне проведення в університеті декад української мови, літератури та історії як наріжних підвалин виховання, становлення цілісного світогляду національно-свідомої молоді;

– підвищення ролі та значення громадянської складової у підготовці фахівців;

– формування духовно-моральних якостей фахівця, вчителя, громадянської позиції, підприємницьких здібностей та здатності до виховання цих якостей у молоді;

– поглиблення співпраці органів студентського самоврядування з ректоратом Університету, деканами факультетів, завідувачами кафедр, наставниками академічних груп студентів, комендантами гуртожитків, керівниками інших структурних підрозділів Університету;

– розширення практики волонтерства, участі студентів, викладачів та співробітників у благодійних акціях, спрямованих на підтримку людей з особливими потребами, ветеранів праці та бойових дій, переселенців;

– інтенсифікація участі університету в соціально-культурних заходах м. Кропивницького, Кіровоградської області та держави;

– завершення переходу до державно-громадського управління освітнім процесом, у зв'язку з чим передбачається: розширення повноважень учених рад факультетів; більш предметне залучення до організації та управління закладом вищої освіти громадських організацій, зокрема, профспілки викладачів і студентів, студентського самоуправління; надання системного характеру роботі зі студентами у позанавчальний час;

– превентивне виховання здобувачів освіти з метою ефективної профілактики правопорушень;

– удосконалення фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи в Університеті (створення дозвіллевих гуртків, спортивних секцій тощо), виховання внутрішньої потреби особистості в здоровому способі життя;

– урізноманітнення та інтенсифікація виховних заходів національно-патріотичного виховання; забезпечення організації виховної роботи відповідно до покликання, інтересів і здібностей кожного студента з урахуванням суспільних потреб, специфіки та реальних можливостей Університету;

– розширення і урізноманітнення форм реалізації виховного процесу з використанням культурно-історичних, освітніх, мистецьких традицій регіону; конкретні форми виховної роботи повинні бути адекватними стану суспільно-політичного розвитку України і сприяти самореалізації особистості.

5.2. Послідовна реалізація молодіжної політики:

– упровадження нових форм організації змістовного дозвілля студентства;

– забезпечення демократизації й гуманізації освітнього процесу, відповідності змісту й форм виховання актуальним проблемам формування особистості студента відповідно до реалій України з урахуванням міжнародного досвіду;

– залучення студентів у ролі партнерів, наділення реальними повноваженнями для здійснення заходів виховного спрямування;

– стимулювання молодіжних ініціатив, забезпечення принципу самостійності й активності, який виявляється у створенні умов для розкриття, розвитку та реалізації пізнавальної самостійності й творчої активності, обдарованості, таланту, життєвого оптимізму;

– посилення взаємодії Університету із засобами масової інформації та Інтернет-платформами, використання їх у процесі виховання; продовження тісної співпраці з міськими та обласними закладами культури, відділами в справах сім'ї, молоді та спорту, центрами соціальних служб, молодіжними громадськими організаціями.

5.3. Визнання студентського самоврядування в Університеті рівноправним партнером ректорату в розвитку та організації всіх напрямів освітньої діяльності:

– посилення співпраці органів студентського самоврядування з підрозділами Університету в проведенні культурно-масових, мистецьких, наукових, соціальних та інших заходів;

– формування та впровадження новітньої моделі студентського самоуправління, впровадження Проекту розвитку молодіжного лідерства – «Школа молодого лідера»;

– розвиток студентських ініціатив у науково-дослідній роботі;

– залучення студентів до чинних міжнародних програм обміну;

– удосконалення інформаційної сторінки студентського самоврядування на сайті Університету, а також у популярних соціальних мережах;

– забезпечення інформаційної, правової, психологічної допомоги та підтримки студентам;

- моніторинг відвідування та успішності студентів представниками студентського самоврядування у співпраці з навчально-методичним відділом;
- організація морально-естетичних та інших тематичних заходів;
- сприяння участі студентства в конференціях, симпозиумах, форумах студентського самоврядування, організації студентських наукових конференцій;
- дієва організація самоврядування в гуртожитках Університету, контроль за дотриманням мешканцями дисципліни і правил проживання;
- ефективно використання студентського матеріального фонду.

6. КАДРОВА ПОЛІТИКА

6.1. Завдання професійної, педагогічної, наукової підготовки учасників освітнього процесу вимагають актуалізації системи управління в Університеті, переосмислення традиційного розуміння ролі, статусу та функцій структурних підрозділів, їх кадрового забезпечення.

6.2. З цією метою передбачено реалізацію таких кроків:

- забезпечення посилення ролі академічної спільноти (студенти, викладачі) та громадськості в управлінні Університетом;
- унормування співпраці Наглядової ради із ректоратом та трудовим колективом Університету;
- розширення спектра використання автономного статусу Університету;
- упорядкування, актуалізація структури кафедр і факультетів з метою забезпечення освітньої та наукової діяльності відповідно до викликів часу;
- посилення взаємодії між структурними підрозділами Університету та підвищення ефективності роботи вертикальної управлінської структури: вченої ради університету, ректорату, вчених рад факультетів, деканатів, кафедр;
- оновлення в установленому порядку положень, які регламентують діяльність Університету;
- подальша інформатизація управлінської діяльності в Університеті;
- підвищення якості кадрового забезпечення освітнього процесу: використання внутрішніх ресурсів (збереження й посилення аспірантури, докторантури та спеціалізованих вчених рад; підготовка власних кадрів в інших академічних установах та закладах вищої освіти); залучення зовнішніх кадрів (пошук і відбір висококваліфікованих компетентних працівників нового покоління);
- забезпечення ефективності підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників, проходження систематичного стажування в провідних закладах вищої освіти й наукових установах України та за її межами;
- забезпечення ефективного функціонування відділу забезпечення якості та цифрового супроводу освіти Університету;
- підтримання духу колегіальності, підвищення рівня корпоративної культури;
- удосконалення системи щорічного рейтингового оцінювання діяльності кафедр і викладачів;

- урізноманітнення форм заохочення працівників Університету залежно від результатів їхньої роботи;
- покращення й удосконалення системи й форм звітності, виконання умов контрактів;
- подальше забезпечення прозорості розв'язання трудових спорів, пріоритетності позиції працівника в цьому процесі;
- формування у працівників зацікавленості в успіхові діяльності Університету;
- забезпечення умов, гарантій праці, соціальних гарантій викладачів та інших працівників Університету.

6.3. Забезпечення можливостей та стимулювання особистого професійного розвитку викладачів:

- оптимізація структури навантаження викладачів;
- мотивування на досягнення наукових та навчальних результатів;
- забезпечення можливості підвищення кваліфікації викладачів (стажування) у провідних закладах освіти;
- розвиток системи академічної мобільності викладачів;
- забезпечення академічної свободи викладача як носія і творця наукових знань.

7. ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ

7.1. Фінансово-економічна діяльність Університету та покращення його матеріально-технічної бази спрямовані на забезпечення оптимальності освітнього процесу, поліпшення умов навчання, праці, побуту працівників та здобувачів освіти.

7.2. Основними завданнями цього напрямку є:

- сприяння створенню достатнього обсягу фінансових надходжень для вирішення основних завдань Університету;
- коригування кошторисів надходжень і видатків відповідно до фінансової ситуації та невідкладних потреб у коштах;
- індивідуальна спрямованість у вирішенні матеріальних інтересів працівників та здобувачів освіти;
- удосконалення системи заохочень, матеріальних стимулів;
- покращення умов побуту працівників та студентів;
- надання професорсько-викладацькому складу допомоги до відпустки на оздоровлення;
- залучення позабюджетних коштів, отриманих від надання платних освітніх, наукових та інших послуг;
- системний моніторинг технічного стану будівель та споруд Університету з розробкою відповідних організаційно-технічних заходів та здійснення капітального й поточного ремонту будівель і споруд (за наявності коштів);
- використання нових енерго- та ресурсозберігальних технологій;
- розширення заходів із пристосування інфраструктури Університету до потреб студентів з інвалідністю, студентів з особливими освітніми потребами;
- продовження технічної реструктуризації аудиторного фонду.

8. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ ВПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЇ

8.1. Головним результатом реалізації Стратегії має бути розбудова Університету, перетворення його на флагман вищої освіти регіону, який є конкурентоспроможним на внутрішньому ринку освітніх послуг, займає провідні позиції серед педагогічних закладів вищої освіти.

8.2. Основними очікуваними результатами є:

– найбільш повне використання внутрішнього потенціалу Університету та запобігання глобальних ризиків;

– досягнення високої якості освіти, яка є привабливою для українських абітурієнтів і студентів з інших країн;

– створення ефективної системи управління на основі доцільного поєднання автономії з м'яким державним регулюванням;

– набуття студентами високого рівня універсальних і професійних компетентностей;

– досягнення стабільності фінансування діяльності та розвитку Університету на основі паритету державного фінансування та залучення коштів бізнесових структур, фізичних осіб, іноземних інвесторів;

– досягнення стабільного фінансування науково-дослідної діяльності Університету завдяки активній співпраці з комерційним сектором;

– підвищення місця Університету в національних та міжнародних рейтингах;

– зростання престижу викладацької діяльності;

– підвищення мотивації викладачів до наукового пошуку, самоосвіти, удосконалення професійної майстерності, створення інноваційних розробок, упровадження нових методів і підходів в освітній діяльності;

– оновлення матеріально-технічної та лабораторної бази, інформаційного забезпечення, бібліотечних фондів (у тому числі нового покоління) Університету;

– досягнення стабільної позитивної динаміки кількості іноземних здобувачів вищої освіти усіх рівнів.

9. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

9.1. Стратегія розвитку Університету на 2022-2026 рр. є основним нормативним документом, який визначає політику перспективної діяльності Університету, шляхи й умови, напрями й дескриптори, менеджмент і кінцевий результат.

9.2. Цей документ є обов'язковим до виконання всіма учасниками університетської спільноти.

9.3. Внутрішніми показниками поточного стану реалізації Стратегії розвитку є результати заходів внутрішнього моніторингу якості освіти, самооцінка окремих складників діяльності Університету.

9.4. Основними зовнішніми показниками поточного стану реалізації Стратегії є відгуки роботодавців про якість освітніх програм та якість підготовки фахівців; результати участі Університету в загальнонаціональних

рейтингах; затребуваність освітніх послуг, які пропонує Університет, його міжнародна активність, грантова діяльність тощо.

9.5. Реалізація Стратегії розвитку висвітлюється в щорічному звіті ректора на Конференції трудового колективу університету.

9.6. Підставами для коригування й оновлення Стратегії розвитку Університету є актуальні зміни в нормативній базі вищої освіти України, досягнуті результати стратегічного розвитку Університету.